

***Fuck you, Eu.ro.Pa!* Punerea în scenă a identităților de graniță/la limită**

Probabil că nimeni, nici măcar Nicoleta Esinencu, nu-și închipuia acum zece ani că piesa ei de debut, *Fuck you, Eu.ro.Pa!*, care pune sub lupă dilemele identității în schimbare în Republica Moldova, văzute prin ochii unei tinere prinse între „vechiul” sine sovietic și „noile” aspirații Europene, se va transforma într-un proiect pe termen lung ce va chestiona identitățile etnice, lingvistice, artistice și personale prin teatru și spectacol. În afara activității Nicoletei Esinencu ca dramaturg și artist, locația de care se ocupă în Chișinău, Teatrul Spălătorie, și-a dezvoltat propriul său program conceptual program, cu o agendă socială destul de clară: abordarea chestiunii delicate a vieții ca moldovean în epoca post-URSS-nu-chiar-românească-nu-încă-europeană, transformând instrumentul „clasic” de reprezentare artistică într-un mijloc pentru ceea ce Serge Moscovici numea „reprezentare socială”, într-o manieră care oglindește în mod clar, iar în unele cazuri este inspirată de abordări artistice similare din România, cum ar fi programul Centrului Național al Dansului din București, sau activitatea unui grup mic de artiști angajați social (Gianina Cărbunariu, Bogdan Georgescu), unii dintre ei colaboratori ai Teatrului Spălătorie.

Dar cum pot artele interpretative să gestioneze negocierea identităților de graniță/la limită într-o societate în schimbare, folosind doar actul reprezentării artistice? Care sunt provocările dintr-un stat membru al UE (România) și care e situația Republicii Moldova?

Cum poate o abordare din unghiul artelor interpretative cartografia imaginile de sine sociale contradictorii dintr-o societate în tranziție (inclusiv prin respingerea tradiției artistice locale)? Cum se raportează aceste reprezentări artistice la construirea noului om moldovean (care vorbește românește și are valori europene) și a noului om român, ambele în cadrul proiectului social mai larg al noului om european, și care este sensul lor *politic*? În fine, care este (dacă este) proiectul de identitate politică din spatele efortului de creație de la Teatrul Spălătorie din Chișinău sau de la Centrul Național al Dansului din București, și cum funcționează el din punct de vedere artistic?

Iulia Popovici este critic de artă (arte interpretative) și curator, are un masterat în dramaturgie (Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică “I.L.Caragiale”, București) și o licență în literatură (Universitatea București). Lucrează ca editor la săptămânalul de cultură *Observator cultural* (București).

Este membră a EEPAP – Eastern European Performing Arts Platform, inițiată de Institutul Adam Mickiewicz Institute din Varșovia în 2011, autoarea raportului EEPAP asupra lumii artelor interpretative independente/alternative din România, și a unei serii de texte privind artele interpretative alternative și despre colectivele și artiștii care le practică, publicate în România (*ManInFest, IDEA, Scena.ro, Observator cultural* etc.) și în străinătate (*UBU, Franța; Színház, Ungaria; Dialog și Teatr, Polonia*).

Din 2011 este co-curator al Platformei Artelor Performative Independente, în cadrul festivalului Temps d’Images la Cluj.

Este autoarea cărții *Un teatru la marginea drumului* (2008), o lucrare despre colectivul românesc de teatru alternativ dramAcum.